

چهارده کلید
برای هزاران قفل

۳۹

دکتر محمد بیستونی

بیستونی، محمد، ۱۳۳۷ - گردآورنده
۱۴ کلید برلی هزاران قفل / محمد بیستونی.

قسم: بیان جوان، ۱۳۹۰.

۷۷ ص: ۱۱ × ۱۶/۵ س.م.

ISBN:978-600-228-102-9

فهرستوی بر اسس اطلاعات فی.ا.

فارسی - عربی.

کتابنامه به صورت زیر نویس.

چهارده کلید برلی هزاران قفل.

دعاها زیارتنامه‌ها

۱۳۹۰ ج ۹ ب ۸ BP۲۶۷/۸

۲۶۷۹۳۴۸ ۲۹۷/۷۷۲

عنوان: چهارده کلید برلی هزاران قفل

مؤلف: دکتر محمد بیستونی

تایپ و صفحه آرایی: فاطمه سرزهی

چاپ و صحافی: مرکز چاپ سپاه

نوبت و تاریخ چاپ: اول، سال ۱۳۹۱

شمارگان: ۳۰۰۰ نسخه

ناشر: انتشارات بیان جوان

شابک: ISBN :978-600-228-102-9

حق چاپ محفوظ نیست و هرگونه نسخه برداری و چاپ باخذ مجوزکشی از
مؤسسه قرآنی تفسیرجوان بلامانع است.

نشانی: تهران - خیابان پاسداران - بین گلستان هشتم و نهم - شماره ۴۵۱ -

طبقه همکف - واحد ۴ تلفکس: ۲۲۵۸۹۶۲۶۰

WWW.TafsireJavan.com

مقدمه

تاکنون کتاب‌های فراوانی تحت عنوان «**منتخب ادعیه و آیات**» به چاپ رسیده است که تقریباً همه آنها کپی‌برداری از دیگری بوده و محتوای یکسان دارند. دوستان توصیه نمودند یک مجموعه جدید و خلاصه که دربردارنده آیات برگزیده و دعا‌های خاص باشد با ترجمه جدید و شرح مختصر ویژگی‌ها و فضیلت هرکدام از آنها تدوین نمایم تا به عنوان غذای معنوی روزانه و نسخه شفابخشی که هر روز باید داروی مندرج در آن را مورد توجه قرار دهند، همیشه همراه داشته باشند.

و اما ویژگی‌های این اثر:

۱- نام کتاب را «**چهارده کلید برای هزاران قفل**» گذاشتم، زیرا در متن بسیاری از روایاتی که فضیلت آیات یا دعا‌های منتخب در آن ذکر شده، عدد ۱۰۰۰ به نشانه «**کثرت ثواب یا تعداد مشکلاتی که برطرف می‌شود**» تصریح شده است.

👉 ۲ - اگر هر روز این کتاب را مطالعه و به برنامه‌های مختصر اشاره شده در آن توجه کنید، به سفارش امام صادق (علیه السلام) در ارتباط با تلاوت روزانه قرآن عمل کرده‌اید، زیرا آن حضرت فرموده‌اند: الْقُرْآنُ عَهْدُ اللَّهِ إِلَى خَلْقِهِ فَقَدْ يَنْبَغِي لِلْمَرْءِ الْمُسْلِمِ أَنْ يَنْظُرَ فِي عَهْدِهِ وَأَنْ يَقْرَأَ مِنْهُ فِي كُلِّ يَوْمٍ خَمْسِينَ آيَةً: قرآن عهد خداوند و فرمان او است بر خلقش پس سزاوارست برای شخص مسلمان که در این عهد و فرمان خدا نظرافکند و روزی پنجاه آیه از آن بخواند.

👉 ۳ - طبق گواهی قرآن، ارزش انسان‌ها در پیشگاه پروردگار به خاطر دعا‌های آن‌هاست! «قُلْ مَا يَعْبُدُوا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ...» بگو پروردگار من برای شمارجی قایل نیست اگر دعای شما نباشد...^۱

برای تحقق این توصیه قرآنی دعا‌های برجسته و

نماز جعفر طیار، زیارت عاشورا، صلوات خاصه
 امام رضا علیه السلام و زیارت امین الله و سلام روزانه به
 چهارده معصوم علیهم السلام با ترجمه روان و ساده
 در نظر گرفته شده. زیارات و دعاهاى انتخابی در
 این کتاب، گل سرسبد مفاتیح الجنان
 شیخ عباس قمی «قُدَس سرّه» می باشد.

❦ ۴ - نکته مهمی که به دلیل اهمیت ویژه و
 کاربردی آن در چند جای این کتاب نیز تذکر داده شده
 این است که: رمز کارساز بودن تلاوت قرآن و
 خواندن ادعیه و زیارات و نمازهای مستحبی، تدبّر و
 توجه به معنی آیات و روایات و پیاده نمودن
 محتوای آنها در رفتار فردی و اجتماعی و
 اخلاق شهروندی به همراه «مراقبت، تمرین،
 استمرار، نظم و انضباط، پیگیری و تلاش» می باشد.

امام علی علیه السلام در همین رابطه فرموده اند: أَلَا لَا خَيْرَ
 فِي قِرَاءَةٍ لَيْسَ فِيهَا تَدَبُّرٌ، أَلَا لَا خَيْرَ فِي عِبَادَةٍ

لَيْسَ فِيهَا تَفَقُّهُ.^۱

بدانید در قرآن خواندنی که با تدبّر همراه نباشد و عبادتی که با فهم و اندیشه توأم نباشد، خیری نیست. یادآوری این مطلب نیز ضروری است که رسول خدا ﷺ فرموده‌اند: «هر مسلمانی که دعا کند، دعایش به اجابت می‌رسد. یا به زودی در دنیا خداوند حاجتش را برآورده می‌سازد و یا برای آخرتش ذخیره می‌کند و یا گناهش را می‌آمرزد».^۲

دکتر محمد بیستونی

دارالاجابة حرم مطهر سلطان قلبها علی بن موسی الرضا

۶ بهمن ۱۳۹۰

۱- البحار: ۴/۲۱۱/۹۲ و ص ۲۲/۲۱۶.

۲- بحارالانوار، جلد ۹۰، ص ۳۷۸، حدیث ۲۲.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آیات اسم اعظم

در حدیثی از «براء بن عازب» آمده است که می‌گوید: به علی (علیه السلام) عرض کردم: «یا امیرالمؤمنین! اسئلك بالله و رسوله، إلا خصصتني بأعظم ما خصك به رسول الله ﷺ واختصه به جبرئيل وأرسله به الرحمن، فقال إذا أردت أن تدعوا الله باسمه الأعظم، فاقرا من أول سورة الحديد إلى آخر سبت آيات منها عليم بذات الصدور و آخر سورة الحشر يعني أربع آيات، ثم ارفع يديك فقل يا من هو كذا، اسئلك بحق هذه الأسماء أن تصلني على محمد ﷺ وأن تفعل بي كذا وكذا مما تريد، فوالله الذي لا إله غيره لتنقلبن حاجتك إن شاء الله. یعنی: یا علی! تو را به خدا و رسولش می‌خوانم (قسم می‌دهم) که بزرگ‌ترین چیزی را که پیامبر به طور ویژه به شما تعلیم فرموده و خدا آن را از طریق جبرئیل فقط برای پیامبر فرستاده در اختیار من

قرار دهی! فرمود: هنگامی که می‌خواهی خدا را به نام اعظمش بخوانی، از آغاز سوره «حدید» تا شش آیه تا عَلِيمُ بذاتِ الصُّدُور را بخوان و سپس چهار آیه آخر سوره «حشر» را، بعد دو دست را بلند کن و بگو: ای خداوندی که چنین هستی، تو را به حق این اسماء می‌خوانم (قسم می‌دهم) که بر محمد ﷺ درود فرستی و فلان حاجت مرا برآوری - سپس آن‌چه را می‌خواهی بگو - سوگند به خداوندی که معبودی جز او نیست، به حاجتت خواهی رسید ان شاء الله». در عظمت این آیات و اهمیت محتوای آن، همین حدیث کافی است، ولی نباید فراموش کرد که اسم اعظم الهی تنها الفاظ نیست، تخلّق به آن‌ها نیز لازم است.

آیات ۱ - ۶ سوره حدید:

﴿ ١ ﴾ سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَ الْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است، برای خدا تسبیح می‌گویند و او عزیز و حکیم است.

﴿٢﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

مالکیت (و حاکمیت) آسمان‌ها و زمین از آن او است،
زنده می‌کند و می‌میراند و او بر هر چیز قادر است .

﴿٣﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

اول و آخر و ظاهر و باطن او است و از هر چیز آگاه است .

﴿٤﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ
وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ
فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (شش
دوران) آفرید ، سپس بر تخت قدرت قرارگرفت (و به
تدبیر جهان‌پرداخت) آنچه را در زمین فرومی‌رود ،
می‌داند و آنچه را از آن خارج می‌شود و آنچه از آسمان

نازل می‌گردد و آنچه به آسمان بالا می‌رود و او با شما
است هر جا که باشید و خداوند نسبت به آنچه انجام
می‌دهید، بینا است .

﴿٥﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَاِلٰی اللّٰهِ
تُرْجَعُ الْاُمُورُ

مالکیت آسمان‌ها و زمین از آن او است و همه چیز به
سوی او بازمی‌گردد .

﴿٦﴾ یُولِیْجُ اللَّیْلَ فِی النَّهَارِ وَ یُولِیْجُ النَّهَارَ فِی اللَّیْلِ
وَ هُوَ عَلَیْمٌ بِذٰتِ الصُّدُورِ

شب را داخل روز می‌کند و روز را داخل شب و او به
آنچه بر دل‌ها حاکم است، دانا است .

آیات ۲۱ - ۲۴ سوره حشر:

﴿٢١﴾ لَوْ اَنْزَلْنٰ هٰذَا الْقُرْاٰنَ عَلٰی جَبَلٍ لَّرَاٰیْتَهُ خٰشِعًا
مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشِیَةِ اللّٰهِ وَ تِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ

اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم، می‌دیدید که در برابر آن خشوع می‌کند و از خوف خدا می‌شکافد و این‌ها مثال‌هایی است که برای مردم می‌زنیم تا در آن بیندیشند .

﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

او خدایی است که معبودی جز او نیست، از پنهان و آشکار آگاه است و او رحمان و رحیم است .

﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ
السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ
سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ

او خدایی است که معبودی جز او نیست ، حاکم و مالک اصلی او است ، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند ، به مؤمنان امنیت می‌بخشد و مراقب همه چیز است، او قدرتمندی است شکست‌ناپذیر که با اراده نافذ

خود هر امری را اصلاح می‌کند ، او شایسته بزرگی است .
خداوند منزّه است از آنچه شریک برای او قرار می‌دهند.

﴿ ۲۴ ﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِيءُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

او خداوندی است خالق و آفریننده‌ای بی سابقه و
صورتگری است (بی نظیر) برای او نام‌های نیک است و
آنچه در آسمان‌ها و زمین است، تسبیح او می‌گویند و او
عزیز و حکیم است .

نقل از تفسیر نمونه، ج ۲۳، ص ۳۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ دعای قرآنی پنج رَبَّنَا

از امام صادق علیه السلام روایت شده است: «اگر برای کسی کار مهمی پیش آید پنج بار "رَبَّنَا" بگوید، خدا گره از کار او خواهد گشود. سؤال شد: چگونه "رَبَّنَا" گفته شود؟ فرمود: این آیات را که مشتمل بر پنج "رَبَّنَا" است بخواند، زیرا خدا به دنبال این آیات وعده استجابت داده است: **فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ...** (۱۹۵ / آل عمران). از امیرمؤمنان روایت شده است: هرگاه رسول اکرم صلی الله علیه و آله به نماز شب برمی خواست به آسمان نگاه می کرد و این آیات پنجگانه را تلاوت می فرمود.

۱- إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَ النَّهَارِ آيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ

مسلماً در آفرینش آسمان ها و زمین و آمد و رفت شب و روز ، نشانه های (روشنی) برای خردمندان است.

(۱۹۰ / آل عمران)

۲- الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَ قُعُودًا وَ عَلَى جُنُوبِهِمْ وَ يَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

همان ها که خدا را در حال ایستاده و نشسته و آنگاه که بر پهلو خوابیده اند ، یاد می کنند و در اسرار آفرینش آسمان ها و زمین می اندیشند. (و می گویند :) بارالها! این ها را بیهوده نیافریدی منزهی تو ، ما را از عذاب آتش ، نگاه دار.

(۱۹۱ / آل عمران)

۳- رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ
وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

پروردگارا ! هر که راتو (به خاطر اعمالش ،) به آتش افکني ، او را
خوار و رسوا ساخته‌اي و براي افراد ستمگر ، هيچ
ياوري نيست. (۱۹۲ / آل عمران)

۴- رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا
بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ

پروردگارا ! ما صدای منادی (تو) را شنیدیم که به ایمان دعوت
می‌کرد که : « به پروردگار خود ، ایمان بیاورید » و ما ایمان آوردیم ،
پروردگارا ! گناهان ما را ببخش و بدی‌های ما را بپوشان و
ما را با نیکان (و در مسیر آنها) بمی‌رسان. (۱۹۳ / آل عمران)

۵- رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَ لَا تُخْزِنَا
يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

پروردگارا ! آنچه را به وسیله پیامبرانت به ما وعده فرمودی ، به ما
عطا کن و ما را در روز رستاخیز ، رسوا مگردان ، زیرا تو
هیچ‌گاه از وعده خود تخلف نمی‌کنی. (۱۹۴ / آل عمران)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعای «مختومه شدن پرونده گناهان»

در قیامت «بدون رسیدگی»

حضرت رسول ﷺ فرموده: هر کس بخواهد که خدا او را در قیامت بر اعمال بد او مطلع نگرداند و دیوان گناهان او را نگشاید، باید که بعد از هر نماز این دعا را بخواند:۱

اللَّهُمَّ إِنَّ مَغْفِرَتَكَ أَرْجَى مِنْ عَمَلِي،

خدایا مسلماً آمرزش تو امیدوارکننده تر از عمل من است،

وَإِنَّ رَحْمَتَكَ أَوْسَعُ مِنْ ذَنْبِي،

و مسلماً رحمت تو پهناورتر از گناه من است،

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ ذَنْبِي عِنْدَكَ عَظِيماً فَعَفُوكَ

خدایا اگر گناهم پیش تو بزرگ است پس گذشت تو

أَعْظَمُ مِنْ ذَنْبِي، اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا

بزرگ تر از گناه من است، خدایا اگر من شایستگی ندارم

أَنْ أَبْلُغَ رَحْمَتَكَ فَـرَحْمَتُكَ أَهْلٌ

که تو بر من رحم کنی پس رحمت تو شایستگی دارد

أَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسْعِنِي، لِأَنَّهَا وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ،

که به من برسد و مرا فراگیرد، زیرا که رحمت همه را فراگیرد،

بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

به رحمت ای مهربانترین مهربان‌ها.

نکته مهم: امام علی علیه السلام در پاسخ به مردی که گفت دعای

ما به اجابت نمی‌رسد، فرمود: «چگونه دعایتان به اجابت

برسد، در حالی که راه‌های آن را مسدود ساخته‌اید!

اعمالتان را اصلاح کنید، درونتان را خالص گردانید، امر

به معروف و نهی از منکر کنید، آنگاه خداوند

دعایتان را به اجابت می‌رساند».^۲

۱- مفاتیح الجنان، تعقیبات مشترکه، ص ۳۱.

۲- بحارالانوار، ج ۹۰، ص ۳۷۷، حدیث ۱۷.

نماز جعفر طیار به زبان ساده

(به نقل از مفتاح الجنان شیخ عباس قمی رحمه الله علیه)

از جمله نمازها، نماز حضرت جعفر علیه السلام است که اکسیر اعظم^۲ و کبریت احمر^۳ است و به سندهای بسیار معتبره، (با فضیلت بسیار که عمده آمرزش گناهان عظیمه است) وارد شده افضل اوقات آن صدر نهار جمعه^۴ است و آن چهار رکعت است به دو تشهد و دو سلام:^۵

- ۱- این نماز توسط رسول اکرم صلی الله علیه و آله به جعفرین ابیطالب تعلیم داده شده است. وی ریاست قافله‌ای را عهده‌دار بود که به حبشه مهاجرت کردند و روش ارشادی و تبلیغی همراه با معنویت ایشان باعث شد پادشاه مسیحی حبشه مسلمان شود و اسلام در آن کشور به سرعت پیشرفت نماید. نماز جعفر طیار جایزه رسول خدا صلی الله علیه و آله به آن بزرگوار به دلیل خدمات ارزنده وی به اسلام بوده است. جناب جعفر از فرزندان ابوطالب و برادر حضرت علی علیه السلام می‌باشد که سن وی ۱۰ سال از حضرت علی علیه السلام کوچک‌تر بود.
- ۲- اکسیر اعظم ماده‌ای است که مردمان قدیمی معتقد بودند اگر آن را با هر فلزی ترکیب کنند آن فلز طلا می‌شود.
- ۳- کبریت احمر یعنی گوگرد سرخ که بسیار کمیاب است و در مواردی که بخواهند منحصر به فرد بودن چیزی را مثال بزنند می‌گویند فلان چیز مثل کبریت احمر است.
- ۴- یعنی در آستانه اذان ظهر جمعه.
- ۵- قنوت و تشهد و سلام هر یک از دو رکعت نماز جعفر طیار مثل نماز صبح می‌باشد.

🏠 در رکعت اول بعد از حمد بگوئیم
(سورة «زلزال»):

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده بخشایگر

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا.

هنگامی که زمین شدیداً به لرزه درآید.

و أَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا.

و زمین بارهای سنگینش را خارج سازد.

۱- الف: سورة خاصی در این نماز بعد از حمد معتبر نیست ولی افضل آن است که این سوره ها را بخوانیم. ب: اگر عجله داشته باشد می تواند تسبیحات را بعد از نماز بجا آورده (یعنی بعد از پایان دو نماز دو رکعتی، ۳۰۰ بار تسبیحات اربعه را یکجا بگوید). چنانچه اگر کار ضروری داشته باشد، جایز است فاصله انداختن بین دو نماز بدین ترتیب که بعد از نماز اول برود برای انجام کار خود و بعد از آن دو رکعت دیگر را به جا آورد. ج: اگر ذکر تسبیحات را در محل خود فراموش کند، در هر جا یادش آمد، جبران نماید و اگر بعد از نماز یادش آمد، قضای آن را انجام دهد (این ۳ مسئله از کتاب «عروة الوثقی، تألیف آیه الله سید محمد کاظم یزدی ره» که توسط مرحوم شیخ عباس قمی با نام غایة القصوى، ترجمه گردیده استخراج شده است).

وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالَهَا.

انسان می‌گوید: زمین را چه می‌شود (که این گونه می‌لرزد).

يَوْمَئِذٍ تُخَدِّثُ أَخْبَارَهَا.

در آن روز زمین تمام خبرهای خود را بازگو می‌کند.

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا.

چرا که پروردگارت به او وحی کرده است.

يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ

در آن روز مردم به صورت گروه‌های مختلف

أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ.

از قبرها خارج می‌شوند تا اعمالشان به آنها نشان داده شود.

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ.

پس هرکس به اندازه سنگینی ذره‌ای کار خیر انجام داده‌آنرا می‌بیند.

وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ.

و هرکس به اندازه ذره‌ای کار بد کرده، آنرا می‌بیند.

۱- بعد از قرائت سوره «زلزال» ۱۵ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

۲- در رکوع ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

۳- بعد از رکوع ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

۴- در سجده اول ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

۵- بعد از سجده اول ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

۶- در سجده دوم ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

۷- بعد از سجده دوم ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

✽ توضیحات داخل پرانتز و مطالب مندرج در
پاورقی، برای فهم بهتر مطالب توسط اینجانب
محمد بیستونی اضافه شده است و جزو متن
مفاتیح الجنان نیست.

✈ در رکعت دوم بعد از حمد بگوئیم (سوره «عادیات»):

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده بخشایگر

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا.

سوگنده اسپان دونده ای که نفس زنان (به میدان جهاد) پیش رفتند.

فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا.

و سوگند به آنها (که بر اثر برخورد سمشان به سنگ های بیابان) جرقه های آتش افروختند.

فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا.

و با دمیدن صبح بر دشمن یورش بردند.

فَأَثَرُنَّ بِهِ نَقْعًا.

و گرد و غبار به هر سو پراکنده کردند.

فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا.

و (ناگهان) در میان دشمن ظاهر شدند.

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ.

که انسان در برابر نعمت‌های پروردگارش ناسپاس و بخیل است.

وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ.

و او خود نیز بر این معنی گواه است.

وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ.

او علاقه شدیدی به مال دارد.

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ.

آیانی داند روزی که تمام آنچه در قبرهاست، زنده می‌شود.

وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ.

و آنچه در درون سینه‌ها است، آشکار می‌گردد.

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

در آن روز پروردگارشان از آنها کاملاً باخبر است.

۱- بعد از قرائت سوره «عادیات» ۱۵ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

۲- در رکوع ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ.

۳- بعد از رکوع ۱۰ مرتبه بگوئیم:
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
 ۴- در سجده اول ۱۰ مرتبه بگوئیم:
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
 ۵- بعد از سجده اول ۱۰ مرتبه بگوئیم:
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
 ۶- در سجده دوم ۱۰ مرتبه بگوئیم:
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
 ۷- بعد از سجده دوم ۱۰ مرتبه بگوئیم:
 سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
 (سپس تشهد و سلام را گفته و نماز را تمام می‌کنیم).

🔴 در رکعت سوم بعد از حمد بگوئیم (سوره نصر):^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده بخشایگر

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ.

هنگامی که یاری خدا و پیروزی فرا رسد.

۱- منظور در شروع دو رکعت بعدی نماز جعفر طیار می‌باشد.

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا.

و مردم را ببینی گروه گروه وارد دین خدا می شوند.

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه
که او بسیار توبه پذیر است .

۱- بعد از قرائت سوره «نصر» ۱۵ مرتبه بگوئیم:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۲- در رکوع ۱۰ مرتبه بگوئیم:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۳- بعد از رکوع ۱۰ مرتبه بگوئیم:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۴- در سجده اول ۱۰ مرتبه بگوئیم:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۵- بعد از سجده اول ۱۰ مرتبه بگوئیم:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۶- در سجده دوم ۱۰ مرتبه بگوئیم:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۷- بعد از سجده دوم ۱۰ مرتبه بگوئیم:

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

🏹 در رکعت چهارم بعد از حمد بگوئیم (سوره «توحید»):^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بنام خداوند بخشنده بخشایگر

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ.

بگو خداوند یکتا و یگانه است.

اللَّهُ الصَّمَدُ.

خداوندی است که همه نیازمندان قصد او می کنند.

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ.

زاده و زاده نشده است.

۱- منظور رکعت دوم از دومین نماز می باشد.

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

و برلی او هرگز شبیه و مانندی نبوده است .

- ۱- بعد از قرائت سوره «اخلاص» ۱۵ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
- ۲- در رکوع ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
- ۳- بعد از رکوع ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
- ۴- در سجده اول ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
- ۵- بعد از سجده اول ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
- ۶- در سجده دوم ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.
- ۷- بعد از سجده دوم ۱۰ مرتبه بگوئیم:
سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

۸- امام صادق علیه السلام فرمود: چون در سجده آخر رکعت چهارم نماز رسیدی و از (ذکر ۱۰ بار) تسبیحات فارغ شدی (در همان حال سجده قبل از تشهد و سلام) بگو:

سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْعِزُّ وَالْوَقَارُ

منزه است آن که بیز دارد عزّت و وقار

سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَ تَكَرَّمَ

منزه است آن که نازد به بزرگی و گرامی باشد بدان

بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ،

منزه است آن که سزاوار نیست تسبیح مگر برای او

سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ

منزه است آن که آمار گرفته هر چیز را دانشش

سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَالنَّعَمِ

منزه است صاحب بخشش و نعمت

سُبْحَانَ ذَا الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ

منزه است صاحب قدرت و کرم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ

خدایا من خواہش دارم از تو به بست و بندهای عزت

عَرْشِكَ وَ مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَ اسْمِكَ

عرشت و نہایت رحمت از کتابت و اسم

الْأَعْظَمِ وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا

اعظمت و کلمات تامّات کہ تمامیت یافته‌اند بہ راستی

وَ عَدْلًا صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ،

و عدالت رحمت فرست بر محمد و اہل بیت پاک او،

وَ أَنْ تَجْمَعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَعْدَ عُمْرٍ طَوِيلٍ.

و خیر دنیا را ہمراہ با عمر طولانی بری من فراہم ساز.

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

خدایا تویی زندہ، نگہدارندہ، کمال مطلق، برتر

الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْمُخْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيُّ

آفریننده، بسیارروزی دهنده، زنده کننده، مرگ دهنده، اول هرچیز

الْبَدِيعُ، لَكَ الْكَرَمُ وَ لَكَ الْمَجْدُ، وَ لَكَ الْمَنُّ وَ لَكَ

ایجادکننده (بدون الگو) صاحب کرم، عظمت، نعمت،

الْجُودُ، وَ لَكَ الْأَمْرُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، يَا

سخاوت، مقام، تویی منحصر به فرد که هیچ شریکی نداری، ای

وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ

یگانه ی نظیر ای از هر نظر پر و کامل، ای خدایی که
نه زاییده شده دیگری است و نه دیگران را زاییده است

وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَ يَا

و هیچ کس هم‌تلی او نیست. ای خدایی
که مخالفت با تو شایسته نیست و

أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

شایسته بخشندگی هستی ای مهربانترین مهربانان.

شیخ و سید از مفضل بن عمر روایت کرده اند که
گفت: دیدم روزی حضرت امام جعفر صادق (ع)
را که نماز جعفر بجا آورند پس دست هارا بلند
کردند و این دعا خواندند **يَا رَبَّ يَا رَبَّ** به قدری

ای پروردگارم...

که یک نفس وفا کند **يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ** به قدر نفس

ای پروردگارش...

رَبِّ رَبِّ باز به قدر یک نفس **يَا حَيُّ يَا حَيُّ** به قدر
یک نفس **يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ** باز به قدر یک نفس

ای مهربان...

يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ هفت مرتبه

ای بخشاینده...

يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ هفت مرتبه، پس خواندند

ای رحم کننده ترین رحم کنندگان

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَفْتَتِحُ الْقَوْلَ بِحَمْدِكَ

خدايا من آغاز سخن كنم بحمد تو

وَ اَنْطِقُ بِالثَّنَاءِ عَلَيْكَ وَ اُمَجِّدُكَ وَ لَا غَايَةَ

و كوشا شوم ستايشت و تمجيت كنم و مدحت آخرى

لِمَدْحِكَ وَ اُنْتِنِىْ عَلَيْكَ وَ مَنْ يَبْلُغُ غَايَةَ ثَنَائِكَ

ندارد بر تو ستايش گويم و كى برسد به آخر ستايشت

وَ اَمْدَمَجْدِكَ وَاَنْتِىْ لِخَلْقَتِكَ كُنْهُ مَعْرِفَةِ مَجْدِكَ

و كشش مجدت از كجا آفريدگانت به ژرف معرفت مجدت رسند

وَ اَيَّ زَمَنِ لَمْ تَكُنْ مَمْدُوحاً بِفَضْلِكَ مَوْصُوفاً

و كى بوده كه بفضلت ستوده نبودى و به مجدت موصوف نبودى

بِمَجْدِكَ عَوَّاداً عَلَى الْمُذْنِبِينَ بِجِلْمِكَ تَخَلَّفَ سُكَّانُ

بى درهم برگردى به سوى گنهكاران ببرد بربى خود ساكنان

أَرْضِكَ عَنْ طَاعَتِكَ فَكُنْتُ عَلَيْهِمْ عَطُوفاً

زمینت خلاف ورزند از اطاعتت و تو بر آنها مهر ورزی

بِحُودِكَ جَوَاداً بِفَضْلِكَ عَوَّاداً بِكَرَمِكَ يَا لَا إِلَهَ

با جود خود پر بخشش از فضل خود و پریرگردی به کمرت ای لا اله

إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

الا انت پر بخشش و صاحب جلال و کرامت

پس حضرت امام صادق علیه السلام فرمود که ای مفضل

هرگاه ترا حاجت ضروری بوده باشد نماز جعفر را

بخوان و این دعا را بگو و حوائج خود را از خدا

طلب کن که برآورده می شود انشاء الله تعالی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زیارت عاشورا

در کتاب نجم ثاقب ذیل حکایت تشرف جناب حاج سید احمد رشتی به ملاقات امام عصر «ارواحنا فداه» نقل شده است که حضرت به وی گفت: «چرا شما عاشورا را نمی‌خوانید؟» و سه بار تکرار فرمودند: «عاشورا، عاشورا، عاشورا». ثقة الاسلام نوری فرموده: زیارت عاشورا از نسخ سایر زیارات نیست، بلکه از نسخ احادیث قدسیه است (از ناحیه خدای تعالی توسط جبرئیل مستقیم به پیامبر ﷺ انشاء شده). امام صادق علیه السلام فرمود: من از سوی خدا ضامنم برای هر که زیارت کند به این زیارت و دعا کند به این دعا از نزدیک یا دور، این که زیارتش مقبول شود و سعیش مشکور و سلامش به آن حضرت برسد و محبوب نمازد و حاجت او قضا شود از جانب خدای تعالی به هر مرتبه که خواهد برسد و او را نومید برنگردانند. (مفاتیح الجنان، شیخ عباس قمی «ره»، ص ۷۸۳)

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

سلام بر تو ای ابا عبدالله، سلام بر تو

يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ اللَّهِ

ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای برگزیده خدا

وَ ابْنِ خَيْرَتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ

و فرزند برگزیده اش، سلام بر تو ای فرزند امیرمؤمنان

وَ ابْنِ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ

و فرزند آقای اوصیا، سلام بر تو ای فرزند فاطمه

سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ

بانوی زنان جهانیان، سلام بر تو ای که خدا خونخواهیش کند

وَ ابْنِ ثَارِهِ وَ الْوِثْرِ الْمُؤْتُونَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ

و فرزند چنین کسی و ای کشته ای که انتقام کشته گانت نگرفتی، سلام

وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِغِنَائِكَ، عَلَيْكُمْ مَبْنَى

بر تو و بر روان هایی که فرود آمدند به آستانت، بر شما همگی از

جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ.

جانب من سلام خدا باد همیشه تا من بر جایم و بر جا است شب و روز.

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ وَ جَلَّتْ،

ای ابا عبدالله برآستی بزرگ شد سوگواری تو و گران

وَعَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَ عَلَى جَمِيعِ

و عظیم گشت مصیبت تو بر ما و بر همه

أَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ

اهل اسلام، و گران و عظیم گشت مصیبت تو

فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ، فَلَعَنَ اللَّهُ

در آسمانها بر همه اهل آسمانها، پس خدا لعنت کند

أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ

مردمی را که ریختند شالوده ستم و بیدادگری را بر شما

أَهْلَ الْبَيْتِ، وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ

خاندان، و خدا لعنت کند مردمی را که کنار زدند شما را از مقام مخصوصتان،

وَ أَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمُ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا،

و دور کردند شما را از آن مرتبه‌هایی که خداوند آن رتبه‌ها را به شما داده بود

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ، وَ لَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ

و خدا لعنت کند مردمی که شما را کشتند، و خدا لعنت کند آنان که تهیه

لَهُمْ بِالتَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ

اسباب کردند برای آنها تا توانستند با شما بجنگند، بی‌زری جویم به‌سوی خدا

وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ، وَ مِنْ أَتْبَاعِهِمْ وَ اتَّبَاعِهِمْ وَ أَوْلِيَائِهِمْ.

و به سوی شما از ایشان و از پیروان و دنبال روندگان‌شان و دوستان‌شان

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَأَلَكُمْ، وَحَرْبٌ

ای اباعبدالله من تسلیم و در صلح با کسی که با شما در صلح است، و در جنگم

لِمَنْ حَارَبَكُمْ، إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ

با هرکس که با شما در جنگ است تا روز قیامت، و خدا لعنت کند خاندان زیاد

وَأَلَّ مَرْوَانَ، وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً،

و خاندان مروان را، و خدا لعنت کند بنی امیه را همگی،

وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ، وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ،

و خدا لعنت کند فرزند مرجانه (بن زیاد) را و خدا لعنت کند عمر بن سعد را،

وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَ أَلْجَمَتْ

و خدا لعنت کند شمر را، و خدا لعنت کند مردمی را که اسبها را زین کردند و دهنه زدند

وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ. يَا بِي أَنْتَ وَ أُمِّي، لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي

و به راه افتادند برای پیکار با تو، پدر و مادرم بغدادت که براستی بزرگ شد مصیبت

بِكَ، فَاسْأَلِ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَ أَكْرَمَنِي [بِكَ]،

تو بر من، پس می خواهم از آن خدایی که گرامی داشت مقام تو را و گرامی داشت مرا بخاطر تو

أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ شَارِكٍ، مَعَ إِمَامٍ مَنصُورٍ

که روزیم گرداند خوانخواهی تو را در رکاب آن امام یاری شده

مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ.

از خاندان محمد صلی الله علیه و آله.

اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِيْ عِنْدَكَ وَجِيْهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ

خدایا قرار ده مرا نزد خودت آبرومند بوسیله حسین علیه السلام

فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ. يَا اَبَا عَبْدِاللهِ، اِنِّيْ اَتَقَرَّبُ اِلَى الله

در دنیا و آخرت. ای ابا عبدالله، من تقرب جویم به درگاه خدا

وَ اِلَى رَسُوْلِهِ وَ اِلَى اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ اِلَى فَاطِمَةَ

و پیشگاه رسولش و امیر المؤمنین و فاطمه

وَ اِلَى الْحَسَنِ وَ اِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ، وَ بِاِلْبِرَاءَةِ

و حسن و شما به وسیله دوستی تو و به وسیله بیزاری

[مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَ نَصَبَ لَكَ الْحَرْبَ، وَ بِاِلْبِرَاءَةِ

از کسی که با تو مقاتله کرد و جنگ با تو را برپا کرد، و به بیزاری جستن

مِمَّنْ اَسَسَ اَسَاسَ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ عَلَيْكُمْ،

از کسی که شالوده ستم و ظلم بر شما را ریخت ،

وَ اَبْرَأُ اِلَى الله وَ اِلَى رَسُوْلِهِ] مِمَّنْ اَسَسَ اَسَاسَ

و بیزاری جویم به سوی خدا و به سوی رسولش از کسی که بی‌ریزی کرد شالوده این کار

ذَلِكَ وَ بَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ، وَ جَرَى فِي ظُلْمِهِ وَ جَوْرِهِ

را و پایه گذاری کرد بر آن بنیانش را و دنبال کرد ستم و ظلمش را

عَلَيْكُمْ وَ عَلَى اَشْيَاعِكُمْ، بَرِئْتُ اِلَى الله وَ اِلَيْكُمْ مِنْهُمْ،

بر شما و بر پیروان شما، بیزاری جویم به درگاه خدا و به پیشگاه شما از ایشان

وَاتَّقَرَّبْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُؤَالَتِكُمْ

و تقرب جویم به سوی خدا سپس به شما به وسیله دوستیتان

و مُؤَالَاةٍ وَلِيَّكُمْ، وَ بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ،

و دوستی دوستان شما، و به بیزاری از دشمنانتان

و النَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَرْبَ، وَ بِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ

و بریاکنندگان (و آتش افروزان) جنگ با شما، و به بیزاری از یاران

و أَتْبَاعِهِمْ. إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَ حَرْبٌ

و پیروانشان، من در صلح و سازشم با کسی که با شما در صلح است و در جنگم با کسی که با

لِمَنْ حَارَبَكُمْ، وَ وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ،

شما در جنگ است، و دوستم با کسی که شما را دوست دارد و دشمنم با کسی که شما را دشمن دارد،

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَ مَعْرِفَةِ

و درخواست کنم از خدایی که مرا گرامی داشت به وسیله معرفت شما و معرفت

أَوْلِيَائِكُمْ، وَ رَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ،

دوستانتان، و روزیم کند بیزاری جستن از دشمنانتان را به این که

أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، وَ أَنْ يُثَبَّتَ

قرار دهد مرا با شما در دنیا و آخرت، و پابرجا دارد برای من در

إِلَى عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ،

پیش شما گام راست و درستی (و ثبات قدمی) در دنیا و آخرت،

وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ،

و از او خواهم که برساند مرا به مقام پسندیده شما در پیش خدا،

وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ هُدَى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ

و روزیم کند خونخواهی شما را با امام راهنمای آشکای گویای

بِالْحَقِّ مِنْكُمْ، وَ أَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَ بِالشَّانِ الَّذِي

به حق که از شما (خاندان) است، و از خدا خواهم به حق شما و بدان منزلی که شما

لَكُمْ عِنْدَهُ، أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا

نزد او دارید، که عطا کند به من به وسیله مصیبتی که از ناحیه شما به من رسیده بهترین

يُعْطَى مُصَابًا بِمُصِيبَتِهِ، مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَ أَعْظَمَ

پاداشی را که می دهد به یک مصیبت زده از مصیبتی که دیده، برآستی چه مصیبت بزرگی و چه

رَزَيْتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَ فِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ.

داغ گرانی بود در اسلام و در تمام آسمانها و زمین.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَالُهُ مِنْكَ

خدایا چنانم کن در این جا که ایستاده ام از کسانی باشم که برسد بدو از ناحیه تو

صَلَوَاتُ وَ رَحْمَةٌ وَ مَغْفِرَةٌ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا

درود و رحمت و آمرزشی، خدایا قرار ده زندگیم را زندگی

مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ مَمَاتِي مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ.

محمد و آل محمد، و مرگم را مرگ محمد و آل محمد.

اَللّٰهُمَّ اِنَّ هٰذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهٖ بَنُو اُمَيَّهٖ

خدایا این روز روزی است که مبارک و میمون دانستند آن را بنی امیه و پسر آن

وَ اِبْنُ اَكَلَةِ الْاَكْبَادِ، اللَّعِيْنُ اِبْنُ اللَّعِيْنِ عَلٰى [لِسَانِكَ]

زن جگرخوار (معاویه)، آن ملعون پسر ملعون (که لعن شده) بر زبان تو

وَ لِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ، فِى كُلِّ مَوْطِنٍ

و زبان پیامبرت - که درود خدا براو و آلش باد - در هر جا و هر مکانی که

وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيْهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ آلِهٖ،

توقف کرد در آن مکان پیامبرت - صلی الله علیه و آله -

اَللّٰهُمَّ الْعَنْ اَبَاسُفَيَانَ وَ مُعَاوِيَةَ وَ يَزِيْدَ بَنَ مُعَاوِيَةَ،

خدایا لعنت کن ابوسفیان و معاویه و یزید بن معاویه را،

عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ اَبَدَ الْاَبَدِيْنَ. وَ هٰذَا يَوْمٌ فَرِحْتَ

که لعنت برایشان باد از جانب تو برای همیشه، و این روز روزی است که شادمان شدند

بِهٖ اَلْ زِيَادِ وَ اَلْ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللهِ

به این روز و دودمان زیاد و دودمان مروان به خاطر کشتنشان حضرت حسین صلوات الله علیه را،

عَلَيْهِ، اَللّٰهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَ الْعَذَابِ

خدایا پس چندین برابر کن بر آنها لعنت خود و عذاب

اَلْاَلَمِمْ. اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ فِى هٰذَا الْيَوْمِ

دردناک را. خدایا من تقرب جویم به سوى تو در این روز

وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَ أَيَّامِ حَيَاتِي، بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ

و در این جایی که هستم و در تمام دوران زندگیم به بی‌زاری جستن از این‌ها

و اللَّعْنَةُ عَلَيْهِمْ، وَ بِالْمُؤَالَاةِ لِنَبِيِّكَ وَ آلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ

و لعنت فرستادن بر ایشان و به وسیله دوست داشتن پیامبر و خاندان پیامبر که بر او

و عَلَيْهِمُ السَّلَامُ. پس می‌گویی صد مرتبه: اَللّٰهُمَّ

و بر ایشان سلام باد خدا یا

اَلْعَنُ اَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ

لعنت کن نخستین ستمگری را که به زور گرفت حق محمد و آل محمد را

وَ آخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ، اَللّٰهُمَّ اَعِنِ الْعَصَابَةَ الَّتِي

و آخرین کسی که او را در این زور و ستم پیروی کرد، خدایا لعنت کن بر گروهی که پیکار

جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ، وَ شَايَعَتْ وَ بَايَعَتْ [وَ تَابَعَتْ]

کردند با حسین علیه السلام و همراهی کردند و پیمان بستند و از هم پیروی کردند

عَلَى قَتْلِهِ، اَللّٰهُمَّ اَعِزَّهُمْ جَمِيعًا.

برای کشتن آن حضرت، خدایا لعنت کن همه آن‌ها را.

پس می‌گویی صدمر تبه: اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَا عَبْدِاللهِ،

سلام بر تو ای ابا عبدالله،

وَ عَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفَنَائِكَ، عَلَيْكَ مِنْ سَلَامِ اللهِ

و بر روان‌هایی که فرود آمدند به آستانه، بر تو از جانب من سلام خدا باد

أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَ بَقِيَ اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ، وَ لَا جَعَلَهُ اللهُ

همیشه تا من زنده‌ام و برباست شب و روز و قرار ندهد این زیارت را خداوند

أَجَرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ. أَسَلَامٌ عَلَى الْحُسَيْنِ،

آخرین بار زیارت من از شما. سلام بر حسین،

وَ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَ عَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ،

و بر علی بن الحسین و بر فرزندان حسین

وَ عَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ. پس می‌گوی: اَللّهُمَّ

و بر اصحاب و یاران حسین،

خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي، وَ أَبَدًا بِهِ أَوَّلًا

مخصوص گردان نخستین ستمگر را به لعنت من، و آغاز کن بدان لعن اولی را

ثُمَّ [الْعِنِ] الثَّانِي وَ الثَّلَاثِ وَ الرَّابِعِ،

و سپس دومی و سومی و چهارمی را،

اَللّهُمَّ الْعِنِ يَزِيدَ خَامِسًا، وَ الْعِنِ عُبَيْدَ اللهِ بْنِ زِيَادٍ

خدایا لعنت کن یزید را در مرتبه پنجم، و لعنت کن عبیدالله پسر زیاد

وَ ابْنَ مَرْجَانَةَ وَ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ شِمْرًا

و پسر مرجانه را و عمر بن سعد و شمر

وَ آلَ أَبِي سُفْيَانَ وَ آلَ زِيَادٍ وَ آلَ مَرْوَانَ

و دودمان ابوسفیان و دودمان زیاد و دودمان مروان

إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. پس به سجده می‌روی و

را تا روز قیامت.

می‌گویی: اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ

خدایا مخصوص توست ستایش سپاسگزاران تو

لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي،

بر مصیبت‌زدگی آن‌ها، ستایش خدای را بر بزرگی مصیبتم،

اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ،

خدایا روزیم گردان شفاعت حسین علیه السلام را در روز ورود (به صحرای قیامت)

و ثَبِّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ

و ثابت بدارگام راستیم را در نزد خودت با حسین علیه السلام

و أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ، الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ

و یاران حسین، آنان که بی دریغ دادند جان خود را

دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

در راه حسین علیه السلام.

(مفاتیح الجنان، شیخ عباس قمی «ره»)

به نام خدای مهربون

«غدیر» قلب پندۀ قرآن ﷻ

قصۀ غدیر خم

رسول خدا ﷺ در دهمین سال هجرت، تصمیم گرفت به زیارت خانۀ خدا مشرف شود. خبر این سفر در قبیله‌ها و اهالی اطراف منتشر گردید و در نتیجۀ گروه عظیمی به مکه آمدند تا در انجام این تکلیف الهی یعنی حجّ خانۀ خدا، از آن حضرت پیروی و تعلیمات آن حضرت را فراگیرند. این تنها حجّی بود که پیغمبر ﷺ بعد از مهاجرت به مدینه انجام داد، نه پیش از آن و نه بعد از آن دیگر این عمل از طرف آن حضرت تکرار نشد. این حجّ را به اسامی متعدّد در تاریخ ثبت نموده‌اند، از قبیل: حجّۀ الوداع، حجّۀ الاسلام، حجّۀ البلاغ، حجّۀ الکمال و حجّۀ التمام. در این موقع رسول خدا ﷺ غسل فرمود و فقط با دو جامۀ ساده احرام که یکی را به کمر بست و آن دیگر را به دوش افکند، روز شنبۀ ۲۴ یا ۲۵ ذی‌قعدة الحرام به قصد حجّ، پیاده از مدینه خارج شد و با همه اهل بیت خود، تمام مهاجرین، انصار، قبایل عرب و گروه عظیمی از مردم حرکت فرمود. اتفاقاً در این هنگام بیماری آبله - یا حصه - در میان مردم شیوع یافته بود و همین عارضه موجب گردید که بسیاری از مردم از عزیمت و شرکت در

این سفر بازماندند، با این حال گروه بی‌شماری با آن حضرت حرکت نمودند که تعداد آن‌ها را تا ۱۲۴/۰۰۰ نفر و بیشتر ثبت کرده‌اند. پس از آن که رسول خدا ﷺ مناسک حج را انجام دادند با جمعیتی که همراه آن حضرت بودند قصد بازگشت به مدینه فرمودند چون به محلی بنام غدیر خم رسیدند، فرشته الهی جبرئیل امین فرود آمد و از طرف خدای تعالی این آیه را ابلاغ نمود: «يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ» (۶۷ - مائده).

امین وحی الهی آیه فوق‌الذکر را آورد و از طرف خداوند به آن حضرت امر کرد که علی ع را به ولایت و امامت معرفی و منصوب فرماید و آنچه را که درباره پیروی از او و اطاعت او امر او از جانب خدا بر خلق واجب شده به همگان ابلاغ فرماید. پس از پایان نماز ظهر در میان گروه حاضرین بر محل مرتفعی که از زین و جهاز شتران ترتیب داده بودند قرار گرفت و چنین فرمود:

«حمد و ستایش مخصوص ذات خداست. از او یاری می‌خواهیم و به او ایمان داریم و توکل ما به اوست و از بدی‌های خود و اعمال ناروا به او پناه می‌بریم. گمراهان را

جز او راهنمایی نیست و آن کس را که او راهنمایی فرموده
گمراه کننده ای نخواهد بود و گواهی می دهیم که
معبودی (درخور پرستش) جز او نیست و این که محمد صلی الله علیه و آله
بنده و فرستاده اوست . پس از ستایش خداوند و گواهی
به یگانگی او، ای گروه مردم ، همانا خداوند مهربان و دانا
مرا آگاه فرموده که دوران عمرم سپری گشته و به زودی
دعوت خداوند را اجابت و به سرای باقی خواهم شتافت .
من و شماها هر کدام براساس وظیفه الهی خود مسئولیم ،
دیدگاه شما در این خصوص چیست؟» مردم گفتند: «ما
گواهی می دهیم که تو وظیفه خود را ابلاغ فرمودی و از
راهنمایی ما و کوشش در راه انجام وظیفه دریغ نفرمودی ،
خدا به تو پاداش نیکو عطا فرماید». فرمود: «آیا نه این
است که شماها به یگانگی خداوند و این که محمد صلی الله علیه و آله
بنده و فرستاده او است گواهی می دهید و به این که بهشت
و دوزخ و مرگ و قیامت تردیدناپذیر است و این که
مردگان را خدا برمی انگیزد و این ها همه راست و مورد
اعتقاد شماست؟»

همگان گفتند: «آری، به این حقایق گواهی می دهیم.»
پیغمبر صلی الله علیه و آله گفت: «خداوند! گواه باش» و با تأکید و

جلب مکررِ توجّه و شنوائی همگی و اقرار گرفتن مجدد از آنان به این که سخنان آن حضرت را شنیده و توجّه دارند فرمود: «... مواظب باشید که پس از مرگ من با دو چیز گرانبها و ارجمند که در میان شما باقی می‌گذارم چگونه رفتار نمایند؟!» در این موقع یک نفر از میان مردم بانگ برآورد که: «یا رسول‌الله آن دو چیز گرانبها و ارجمند چیست؟» حضرت فرمود: «آن که بزرگتر است کتاب خداست که یک طرف آن در دست خدا و طرف دیگر آن در دست شما است (کنایه از این که قرآن کریم پل ارتباط بین مردم با خداوند است) بنابراین آن را محکم بگیرید و از دست ندهید (به محتوای آن عمل کنید) تا گمراه نشوید و آن دیگری که کوچک‌تر است اهل بیت من می‌باشد و همانا خدای مهربان و دانا مرا آگاه فرمود که این دو هرگز از یکدیگر جدا نخواهند شد تا در بهشت کنار حوض (کوثر) بر من وارد شوند و من این امر (یعنی عدم جدائی کتاب و عترت) را از پروردگار خود درخواست نموده‌ام. بنابراین، بر آن دو پیشی نگیرید و از پیروی آن دو بازناستید و کوتاهی نکنید که هلاک خواهید شد». سپس دست علی (علیه السلام) را گرفت و او را بلند نمود تا به حدی

که مردم او را دیدند و شناختند. و فرمود: «ای مردم کیست که بر اهل ایمان، از خود آن‌ها سزاوارتر می‌باشد؟» گفتند: «خدا و رسولش داناترند». فرمود: «همانا خدا مولای من است و من مولای مؤمنین هستم و مصلحت آن‌ها را بهتر از خودشان تشخیص می‌دهم. پس هرکس که من مولای او هستم علی‌الشیء هم مولای او خواهد بود» و این سخن را سه بار و بنا به گفتهٔ احمد بن حنبل یکی از رهبران اهل سنت (مذهب حنبلی) چهاربار تکرار فرمود. سپس دست به دعا گشود و گفت: «بارخدا یا! دوست بدار آن‌که او را دوست دارد و دشمن دار کسی که او را دشمن دارد و یاری فرما یاران او را و خوارگردان خوارکنندگان او را و او را معیار، میزان و شاخص حق و راستی قرارده». آنگاه فرمود: **«باید آنان که حاضرند این امر را به غائبین ابلاغ نمایند و تا ابد اطلاع رسانی کنند»**. هنوز جمعیت پراکنده نشده بود که امین وحی الهی رسید و این آیه را آورد: **«الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَ رَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا** یعنی: امروز دین شما را کامل کردم و نعمت خود را بر شما تکمیل نمودم و اسلام را به عنوان آیین (جاودان) شما پذیرفتم» (۳ - مائده)، در این موقع پیغمبر ﷺ فرمود:

«اللَّهُ أَكْبَرُ» بر اکمال دین و اتمام نعمت و خشنودی خدا به رسالت من و ولایت علی (علیه السلام) بعد از من.» سپس آن گروه شروع کردند به تبریک گفتن به امیرالمؤمنین (علیه السلام) و از جمله آنان (پیش از دیگران) شیخین (ابوبکر و عمر) بودند که گفتند: «خوشا به حال تو ای پسر ابی طالب که مولای من و مولای هر مرد و زن مؤمن گشتی» و ابن عباس (عموی پیامبر) گفت: «به خدا سوگند که این امر (یعنی ولایت علی (علیه السلام)) بر همه واجب گشت».

سرگذشت عبرت انگیز یکی از مخالفان غدیر!

از جمله آیاتی که بعد از دو آیه مربوط به غدیر و نصب امام علی (علیه السلام) (۶۷ و ۳ - مانده) نازل شد، آیه اول تا سوم سوره معارج است که می‌فرماید: «سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِّلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ مِّنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ: تقاضاکننده‌ای، تقاضای عذابی کرد که واقع شد. این عذاب مخصوص کافران است و هیچ‌کس نمی‌تواند آن را دفع کند. از سوی خداوندی است که فرشتگانش بر آسمان‌ها صعود می‌کنند» علاوه بر بزرگان تشیع، بسیاری از علمای معتبر اهل سنت، شأن نزول این آیه را در کتب تفسیر و حدیث ثبت و ضبط نموده‌اند. از جمله حافظ،

ابوعُبَیْدِ هِرَوِی در تفسیر خود به نام «عَرِیْبُ الْقُرْآن» می‌گوید: «پس از آن‌که رسول‌خدا ﷺ در غدیر خم آنچه را که مأمور بدان بود ابلاغ فرمود و این امر در بلاد شایع و مستشر شد، شخصی به نام جَابِرِ بْنِ نَضْرِیْنِ حَارِثِ بْنِ کَلْدَةَ عُبْدَرِیْ آمد و خطاب به پیغمبر ﷺ گفت: «به ما از طرف خداوند امر کردی که گواهی به یگانگی خداوند و رسالت تو بدهیم و نماز و روزه و حج به جا آورده و زکات دهیم، همه را از تو پذیرفتیم و قبول کردیم ولی تو به این‌ها اکتفا ننمودی تا این‌که بازوی پسر عموی خود را گرفتی و بلند نمودی و او را بر ما برتری دادی و گفتی: «مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلَيْهِ مَوْلَاهُ» (هر کس که من مولا و رهبر او هستم علی ﷺ هم باید رهبر و مولای او باشد)، آیا این امر از طرف تو است یا از جانب خداوند؟!» رسول‌خدا ﷺ فرمود: «قسم به خداوندی که معبودی جز او نیست این امر از جانب خداوند است». نامبرده پس از شنیدن این سخن با عصبانیت به طرف شتر خود حرکت کرد در حالی که می‌گفت: «بارخدا! اگر آنچه محمد می‌گوید راست و حق است بر ما سنگی از آسمان بیار و یا عذابی دردناک برسان». هَنَـوَز به شتر خود نرسیده بود که سنگی از فراز آسمان بر سر او فرود آمد و از پشت او خارج شد و او را کشت و

خدای تعالی این آیه را نازل فرمود :

«سَأَلْ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ...» .

۱۰ نفر از تاریخ نگاران مشهور واقعه «غدیر خم»

ردیف	نام مورخ	تاریخ فوت	نام کتاب او
۱	ابن قتیبة	۲۷۶ هـ	«المعارف» و «الامامة والسياسة»
۲	طبري	۳۱۰ هـ	کتابی در خصوص موضوع نوشته
۳	خطیب بغدادی	۴۶۳ هـ	در تاریخ خود
۴	شهرستانی	۵۴۸ هـ	المجلد والنحل
۵	ابن عساکر	۵۷۱ هـ	تاریخ شام
۶	یاقوت حموی	۶۲۶ هـ	جلد ۱۸ معجم الادباء صفحه ۸۴
۷	ابن اثیر	۶۳۰ هـ	أسد الغابة
۸	ابن ابی الحدید	۶۵۶ هـ	شرح نهج البلاغه
۹	ابن خلدون	۸۰۸ هـ	در مقدمه تاریخ خود
۱۰	جلال الدین سیوطی	۹۱۱ هـ	در کتب متعدده

﴿مطالب این بخش از کتاب، خلاصه «۲۲ جلد» کتاب «الغدیر» علامه امینی ره است که در «۲ صفحه معمولی» قابل چاپ می باشد. به دوستان خیر توصیه می شود که برای روز عید غدیر و روز ولادت یا شهادت امیرمؤمنان علی (علیه السلام) این بخش از کتاب را در قطع کوچک و یا به صورت دو صفحه ای چاپ و اهداء کنند.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

« آية الكرسي »

از علی ع از پیامبر صلی الله علیه و آله نقل کرده است که فرمود: « سَيِّدُ الْقُرْآنِ الْبَقَرَةُ وَ سَيِّدُ الْبَقَرَةِ آيَةُ الْكُرْسِيِّ، يَا عَلِيُّ إِنَّ فِيهَا لَخَمْسِينَ كَلِمَةً فِي كُلِّ كَلِمَةٍ خَمْسُونَ بَرَكَةً: برگزیده قرآن، سورة بقره و برگزیده بقره، آیه الكرسي است، در آن پنجاه کلمه است و در هر کلمه ای پنجاه برکت است. »

و در حدیث دیگری از امام باقر ع آمده است: « هر کس آیه الكرسي را یک بار بخواند، خداوند هزار امر ناخوش آیند از امور ناخوش آیند دنیا و هزار امر ناخوش آیند از آخرت را از او برطرف می کند که آسان ترین ناخوش آیند دنیا، فقر و آسان ترین ناخوش آیند آخرت، عذاب قبر است. »^۱

در حدیث دیگری آمده که دو برادر به حضور پیامبر صلی الله علیه و آله رسیدند و عرض کردند: « برای تجارت به شام می رویم، به ما تعلیم دهید چه بگوییم (تا از شرّ اشترار مصون بمانیم) »، فرمود: « هنگامی که به منزلگاهی رسیدید و

۱- « مجمع البیان »، جلد ۱ و ۲، صفحه ۳۶۰ و ۳۶۱.

نماز عشاء را خواندید ، موقعی که یکی از شما در بستر قرار می‌گیرد ، تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام بگوید و سپس آیه الکرسی بخواند ، " فَإِنَّهُ مَحْفُوظٌ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى يُصْبِحَ : مسلماً او از همه چیز در امان خواهد بود تا صبح‌کند " ، سپس در ذیل این حدیث آمده است که در یکی از منزلگاه‌ها ، دزدان قصد هجوم به آن‌ها را داشتند ، اما هرچه تلاش کردند ، موفق نشدند .^۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ

هیچ معبودی نیست جز خداوند یگانه زنده، که قائم به ذات خویش است. هیچ‌گاه خواب

و لَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

سبک و سنگینی او را فرامی‌گیرد : آنچه در آسمان‌ها و آنچه در زمین

مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ

است، از آن اوست. کیست که در نزد او، جز به فرمان او شفاعت کند؟! آنچه را

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ

در پیش روی آن‌ها (بندگان) و پشت سرشان است می‌داند؛ و کسی از علم او

۱- «بحار الانوار» ، جلد ۸۹ ، صفحه ۲۶۶ (با تلخیص) .

مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمُوتِ

آگاه نمی‌گردد؛ جز به مقداری که او بخواهد. تخت (حکومت) او، آسمانها

وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

و زمین را دیرگرفته و نگاهداری آن دو، او را خسته نمی‌کند. بلندی مقام و عظمت

الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ

مخصوص اوست. (۲۵۵) در قبول دین اکراهی نیست. (زیرا) راه درست

مِنَ الْغَىِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ

از راه انحرافی، روشن شده. بنابراین کسی که به طاغوت (بت و شیطان، و هر طغیانگر)

فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا

کافر شود و به خدای ایمان آورد، به دستگیره محکمی چنگ زده است که گسستن برای آن نیست

وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٥٦﴾ اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا

و خداوند شنوا و داناست. (۲۵۶) خداوند، ولی و سرپرست کسانی است که ایمان آورده‌اند:

يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ الَّذِينَ كَفَرُوا

آنها را از ظلمت‌ها، به سوی نور بیرون می‌برد. (اما) کسانی که کافر شدند،

أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ

اولیای آنها طاغوتها هستند : که آنها را از نور،

إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ

به سوی ظلمت‌ها بیرون می‌برند؛ آنها اهل آتشند

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

و همیشه در آن خواهند ماند. (۲۵۷)

نکته:

شواهد و قرائن فراوانی در دست است که نشان می‌دهد این آثار و برکات و پاداش‌ها از آن کسی است که در محتوای این آیات بیندیشد و آن را در زندگی خود پیاده کند.^۱

۱- مفاتیح نوین، آیه‌الله مکارم شیرازی، ص ۶۳.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«سورة کافرون»

فضیلت تلاوت سورة «کافرون»

درفضیلت تلاوت این سوره، پیغمبر اکرم ﷺ فرموده‌اند:
«کسی که سورة کافرون را بخواند، گویی ربع قرآن را خوانده و شیاطین طغیانگراز او دور می‌شوند و از شرک پاک می‌گردد و از فزع (روز قیامت) در امان خواهد بود.^۱
در حدیث دیگری از پیغمبر اکرم ﷺ آمده است: مردی خدمتش آمد و عرض کرد: «ای رسول خدا! برای این آمده‌ام که چیزی به من یاد دهی که به هنگام خواب بخوانم»، حضرت ﷺ فرمود: «هنگامی که به بستر رفتی، سورة کافرون را بخوان، بعد از آن بخواب که این بیزاری از شرک است».^۲

۱- «مجمع البیان»، جلد ۱۰، صفحه ۵۵۱.

۲- «مجمع البیان»، جلد ۱۰، صفحه ۵۵۱.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بختايشگر

﴿١﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

بگو: ای کافران

﴿٢﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

آنچه را شما می‌پرستید من نمی‌پرستم!

﴿٣﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

و نه شما آنچه را من می‌پرستم می‌پرستید.

﴿٤﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ

و نه من آنچه را شما پرستش کرده‌اید می‌پرستم.

﴿٥﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

و نه شما آنچه را که من می‌پرستم می‌پرستید.

﴿٦﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

آیین شما برای خودتان و آیین من برای خودم.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«سورة اخلاص»

فضیلت تلاوت سورة «اخلاص»

در فضیلت تلاوت این سوره ، پیغمبر اکرم ﷺ فرموده اند : « آیا کسی از شما عاجز است از این که یک سوم قرآن را در یک شب بخواند ؟ یکی از حاضران عرض کرد : « ای رسول خدا ! چه کسی توانایی بر این کار دارد ؟ » حضرت ﷺ فرمود : « سورة اخلاص را بخوانید . » در حدیث دیگری از امام صادق (ع) می خوانیم : « کسی که یک روز و شب بر او بگذرد و نمازهای پنجگانه را بخواند و در آن سوره اخلاص را بخواند ، به او گفته می شود : " ای بنده خدا ! تو از نمازگزاران نیستی " . »^۱

۱- «مجمع البیان»، جلد ۱۰، صفحه ۵۶۱.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

﴿١﴾ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ

بگو خداوند یکتا و یگانه است.

﴿٢﴾ اللَّهُ الصَّمَدُ

خداوندی است که همه نیازمندان قصد او می‌کنند.

﴿٣﴾ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ

نشده و زاده نشده است.

﴿٤﴾ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

و برای او هرگز شبیه و مانندی نبوده است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«سورة فلق و ناس»

فضیلت تلاوت سورة « فلق و ناس »

مردی یهودی رسول خدا ﷺ را جادو کرد، و در نتیجه آن حضرت بیمار شد، جبرئیل بر او نازل گشته، دو سورة معوذتین (فلق و ناس) را آورد، و گفت: مردی یهودی تو را سحر کرده، و سحر نامبرده در فلان چاه است، رسول خدا ﷺ علی ایضاً را فرستاد آن سحر را آوردند، دستور داد گره‌های آن را باز نموده، برای هر گره یک آیه بخواند، علی ایضاً هر گرهی را باز می‌کرد یک آیه را می‌خواند، به محض آن که گره‌ها باز و این دو سورة تمام شد، رسول خدا ﷺ برخاست، درست مثل این که پایبند از پایش باز شده باشد.^۱

از رسول خدا ﷺ روایت شده که بسیار می‌شد رسول خدا ﷺ حسن و حسین علیهما السلام را با این دو سورة تعویذ می‌کرد (یعنی در پناه خدا قرار می‌داد).^۲

۱- المیزان، سید محمد حسین طباطبایی «ره»، ج ۲۰، ص ۸۹۹

۲- المیزان، سید محمد حسین طباطبایی «ره»، ج ۲۰، ص ۹۰۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایگر

﴿١﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ

بگو پناه می‌برم به پروردگار سپیده‌صبح.

﴿٢﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ

از شرّ تمام آنچه آفریده است.

﴿٣﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ

و از شرّ هر موجود مزاحمی هنگامی که وارد می‌شود.

﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ

و از شرّ آن‌ها که در گره‌های دمنده (و هر تصیمی را سست می‌کنند).

﴿٥﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

و از شرّ هر حسودی هنگامی که حسد می‌ورزد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایگر

﴿١﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

بگو پناه می‌برم به پروردگار مردم.

﴿٢﴾ مَلِكِ النَّاسِ

به مالک و حاکم مردم.

﴿٣﴾ إِلَهِ النَّاسِ

به خدا و معبود مردم.

﴿٤﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

از شرّ وسوسه‌گر خناس.

﴿٥﴾ الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

که در سینه‌های انسانها وسوسه می‌کند.

﴿٦﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

خواه از جن باشد یا از انسان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«زیارت امین الله»

این زیارت را «علامه مجلسی» از جهت سند، از صحیح ترین زیارات می داند^۱ و مرحوم حاج شیخ عباس قمی آن را در نهایت اعتبار معرفی می کند.

امام زین العابدین به زیارت قبر امیرمؤمنان آمد و کنار قبر آن حضرت ایستاد و گریست و گفت:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِينَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ،

سلام بر تو ای امانت دار خدا در زمین او،

و حُجَّتُهُ عَلَى عِبَادِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

و حجتش بر بندگان او، سلام بر تو ای

أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ

امیرمؤمنان، گواهی دهم که تو در راه خدا جهاد کردی

۱- بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۲۶۹.

حَقَّ جِهَادِهِ، وَ عَمِلْتَ بِكِتَابِهِ، وَ اتَّبَعْتَ سُنَنَ

چنانچه باید و رفتار کردی به کتاب خدا (قرآن) و پیروی کردی از سنت های

نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى

پیامبرش ﷺ تا این که خداوند تو را به جوار خویش دعوت فرمود

جِوَارِهِ، فَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِاخْتِيَارِهِ، وَ أَلَزَمَ أَعْدَاءَكَ

و به اختیار خودش جانت را قبض نمود و ملزم کرد دشمنانت را به

الْحُجَّةَ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ

حجت و برهان با حجت های رسای دیگری که با تو بود بر تمامی

خَلْقِهِ. اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقَدْرِكَ،

خلق خود. خدایا قرار ده نفس مرا آرام به تقدیرت ،

رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ، مُوَلَّعَةً بِذِكْرِكَ وَ دُعَائِكَ،

و خشنود به قضایت و حریص به ذکر و دعایت،

مُحِبَّةً لِّصَفْوَةِ أَوْلِيَائِكَ، مَحْبُوبَةً فِي أَرْضِكَ

و دوستدار برگزیدگان دوستانت و محبوب در زمین

وَسَمَائِكَ، صَابِرَةً عَلَى نُزُولِ بَلَائِكَ،

وَأَسْـمَانَتِ وَشَكِييَا دَر مَـوَرِدِ نَزُولِ بِلَايَتِ،

شَاكِرَةً لِفَوَاضِلِ نِعْمَائِكَ، ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آلَائِكَ،

و سِپَا سَگَزَارِ دَرِیَـبَرِ نِعمتِهای فزونت، و مَـتَذَکَرِ عَطَايای فِرَاوَانَتِ،

مُشْتَاقَّةً إِلَى فَرْحَةِ لِقَائِكَ، مُتَزَوِّدَةً النَّفْوَى

مِشْتَاقِ بَـه شَاد گِشْتَنِ دِیدَارَتِ، تَوِشَهِ گِیرِ پَرهیزگاری بَرایِ

لِیَوْمِ جَزَائِكَ، مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ،

رُوزِ پَادَاشَتِ، پِـیـرُویِ کُننْدَۀِ رُوشِ هَایِ دُوسْتَانَتِ،

مُفَارِقَةً لِأَخْلَاقِ أَعْدَائِكَ، مَشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا

دُورِیِ کُننْدَۀِ اخْلَاقِ دِشْمَنَانَتِ، سَرگرمِ از دُنْیَا

بِحَمْدِكَ وَ ثَنَائِكَ. پَسِ پَـهَلُویِ رُویِ مِبارکِ خُودِ رَا بَرِ

بَـه سَتَايشِ وَ ثَنَايَتِ

قَبْرِ گِذَاشَتِ وَ گِفت: اَللّٰهُمَّ اِنَّ قُلُوْبَ الْمُحْبِبِّیْنَ

خِدايَا بَـه رَاسَتِیِ دِلِهایِ فِرُوتَنانِ دَرگَاہَتِ

إِلَيْكَ وَالْهَيْهَ، وَ سُبُلَ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةً،

بسوی تو حیران است و راههای مشتاقان به جانب تو باز است،

وَ أَعْلَامَ الْقَاصِدِينَ إِلَيْكَ وَاضِحَةً، وَ أَقْيَدَةً

و نشانه‌های قاصدان کویت آشکار و نمایان است، و قلبهای

الْعَارِفِينَ مِنْكَ فَازِعَةً، وَ أَصْوَاتَ الدَّاعِينَ

عارفان از تو ترسان است، و صداهاى خوانندگان

إِلَيْكَ ضَاعِدَةً، وَ أَبْوَابَ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَتَحَةً،

به طرف تو صاعد و درهای اجابت برویشان باز است

وَ دَعْوَةَ مَنْ نَاجَاكَ مُسْتَجَابَةً، وَ تَوْبَةَ مَنْ أَنَابَ

و دعای آن کس که با تو رازگوید مستجاب است، و توبه آن کس

إِلَيْكَ مَقْبُولَةً، وَ عَبْرَةَ مَنْ بَكَى مِنْ خَوْفِكَ

که به درگاه تو بازگردد پذیرفته است، و اشک دیده آن کس که از خوف تو گرید

مَرْحُومَةً، وَ الْإِعَاثَةَ لِمَنْ اسْتَغَاثَ بِكَ مَوْجُودَةً،

مورد رحم و مهرباست و فریادرسى نو برای کسی که به تو استغاثه کند آماده است

وَالْإِعَانَةَ لِمَنِ اسْتَعَانَ بِكَ مَبْدُولَةً،

و کمک کاریت برای آنکس که از تو کمک خواهد رایگان است،

و عِدَاتِكَ لِعِبَادِكَ مُنْجَزَةً، وَ زَلَلَ مَنْ اسْتَقَالَكَ

و وعده‌هایی که به بندگانت دادی حتمی است و لغزش کسی که از تو پوزش طلبد

مُقَالَةً، وَ أَعْمَالَ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مَحْفُوظَةً،

بخشوده است و کارهای آنان که برای تو کارکنند در نزد تو محفوظ است

وَ أَرْزَاقَكَ إِلَى الْخَلَائِقِ مِنْ لَدُنْكَ نَازِلَةً،

و روزی‌هایی که به آفریدگانت دهی از نزدت ریزان است

وَ عَوَائِدَ الْمَزِيدِ إِلَيْهِمْ وَاصِلَةً، وَ ذُنُوبَ

و بهره‌های بیشتری هم به سویشان می‌رسد و گناه

الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةً، وَ حَوَائِجَ خَلْقِكَ عِنْدَكَ

آمرزش خواهان (ز تو) آمرزیده است و حاجت‌های آفریدگانت نزد تو

مَقْضِيَّةً، وَ جَوَائِزَ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُوقَرَّةً،

روا شده است، و جایزه‌های سائلان در پیش تو شایان و وافر است

وَعَوَائِدِ الْمَزِيدِ مُتَوَاتِرَةً، وَ مَوَائِدَ

و بهره‌های فزون پیاپی است و خوانهای احسان تو

الْمُسْتَطْعِمِينَ مَعْدَةً، وَ مَنَاهِلَ الظَّمَاءِ مُنْرَعَةً.

بلای طعام‌خواهان آماده‌است و حوضهای آب‌برای تشنگان لبریز است.

اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَ اقْبَلْ ثَنَائِي،

خدایا پس دعایم را مستجاب کن و بپذیر مدح و ثنایم را،

وَ اجْمَعْ بَيْنِي وَ بَيْنَ أَوْلِيَائِي، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ

و گردآور میان من و دوستانم به حق محمد

وَ عَلِيٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ،

و علی و فاطمه و حسن و حسین،

إِنَّكَ وَلِيُّ نَعْمَائِي وَ مُنْتَهَى مُنَايَ،

که به راستی تویی صاحب نعمت‌هایم و منتهای آرزویم،

وَ غَايَةَ رَجَائِي فِي مُنْقَلَبِي وَ مَثْوَايَ.

و سرحد نهایی امیدم و بازگشتگاه و اقامتگاهم.

و در کامل الزیارة بعد از این زیارت، این فقرات نیز

مَسْطُور است: أَنْتَ إِلَهِي وَ سَيِّدِي وَ مَوْلَايَ،

تویی معبود و آقا و مولای من

إِغْفِرْ لِأَوْلِيَائِنَا، وَ كُفَّ عَنَّا أَعْدَاءَنَا وَ اشْغَلْهُمْ

بیامرز دوستان ما را و بازدار از ما دشمنانمان را و سرگرمشان کن

عَنْ أَدَانَا، وَ أَظْهِرْ كَلِمَةَ الْحَقِّ وَ اجْعَلْهَا الْعُلْيَا،

از آزار ما و آشکار کن گفتار حق را و آن را برتر قرار ده،

وَ ادْحِضْ كَلِمَةَ الْبَاطِلِ وَ اجْعَلْهَا السُّفْلَى،

و از میان ببر گفتار باطل را و آن را پست گردان،

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

که برستی تو بر هر چیز توانایی.^۱

آن گاه امام باقر علیه السلام فرمود که هر که از شیعیان ما این زیارت و دعا را نزد قبر امیرالمؤمنین علیه السلام یا نزد قبر یکی از ائمه علیهم السلام بخواند البته حق تعالی این زیارت و دعای او را در نامه ای از نور بالا برد و مهر حضرت محمد صلی الله علیه و آله را بر آن بزند و چنین محفوظ باشد تا تسلیم نمایند به قوائم آل محمد صلی الله علیه و آله پس استقبال نماید صاحبش را به بشارت و تحیت و کرامت ان شاء الله تعالی.^۲

۱- مفاتیح نوین، آیه الله مکارم شیرازی، ص ۲۵۹.

۲- مزار کبیر، ص ۲۸۲.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«صلوات خاصه امام رضا علیه السلام»

زیارت کوتاهی است که در «کامل الزیارات» از بعضی

از ائمه علیهم السلام نقل شده است به این شرح:

هنگامی که به نزد قبر امام رضا علیه السلام رفتی بگو:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا

خدایا درود فرست بر علی بن موسی الرضا

الْمُرْتَضَى، الْإِمَامِ التَّقِيِّ النَّقِيِّ،

آن امام پسندیده با تقوای پاک

و حُجَّتِكَ عَلَى مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ وَمَنْ تَحْتَ

و حجت تو بر هر که روی زمین است

الْثَرَى، الصَّدِيقِ الشَّهِيدِ، صَلَوَةً كَثِيرَةً تَامَةً

آن راستگوی شهید، درودی بسیار و تمام و تمام

زَاكِيَةً مُتَوَاصِلَةً مُتَوَاتِرَةً مُتَرَادِفَةً، كَأَفْضَلِ

و پاکیزه و پیوسته و پی در پی و دنبال هم، مانند بهترین

مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَانِكَ.

درودی که می فرستی بر یکی از دوستانانت.^۱

۱- کامل الزیارات، باب ۱۰۲، حدیث ۱.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلام وارتباط روزانه با چهارده معصوم

از ابن بابویه رحمه الله علیه منقول است که فرموده چون بعد از هر نماز از تسبیح حضرت فاطمه صلوات الله علیها فارغ شدی بگو:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَ مِنْكَ السَّلَامُ وَ

خدا یا تو سلامتی و از تست سلامت و

لَكَ السَّلَامُ وَ إِلَيْكَ يَعُودُ السَّلَامُ/

از آن تست سلامت و بتو بازگردد سلامت

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ وَ سَلَامٌ

منزهی تو پروردگارا، پروردگار عزت از آنچه توصیف می کنند و سلام

عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ/

بر رسولان و سپاس برای پروردگار جهانیان است

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ/

درود بر تو ای پیغمبر و رحمت خدا و برکاتش

السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الْهَادِينَ الْمُهْدِيِّينَ/

درود بر امامان رهبران و راهداران

السَّلَامُ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَآءِ اللَّهِ وَ رُسُلِهِ وَمَلَائِكَتِهِ/

درود بر همه پیغمبران خدا و رسولانش و فرشتگان او

السَّلَامُ عَلَيْنَا وَ عَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ /

درود بر ما و بر بندگان نیک خدا

السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ /

و درود بر علی امیر مؤمنان

السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ

و درود بر حسن و حسین

سَيِّدَيِ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ /

دو سید جوانان اهل بهشت

السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ /

درود بر علی بن الحسین زین العابدین

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ /

درود بر جعفر بن محمد بن علی شاکفنده علم پیغمبران

السَّلَامُ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ /

درود بر جعفر بن محمد صادق

السَّلَامُ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ الْكَاظِمِ /

درود بر موسی بن جعفر کاظم

السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا /

درود بر علی بن موسی الرضا

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْجَوَادِ /

درود بر محمد بن علی جواد

السَّلَامُ عَلَى عَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ الْهَادِي /

درود بر علی بن محمد هادی

السَّلَامُ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ الزَّكِيِّ الْعَسْكَرِيِّ /

درود بر حسن بن علی زکری عسکری

السَّلَامُ عَلَى الْحُجَّةِ بْنِ الْحَسَنِ الْقَائِمِ الْمَهْدِيِّ /

درود بر حجة بن الحسن قائم مهدی

صَلَّوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

درود خدا بر همه ایشان باد

پس هر حاجت که داری از خدا بطلب

(مفاتیح الجنان، شیخ عباس قمی «ره»، تعقیبات مشترکه، ص ۳۱)

شرایط استجابت دعا

مرحوم کفعمی در کتاب «الجنة الواقعة» شرایطی که

مربوط به دعا است را بیان نموده است:^۱

اول: انسان با طهارت باشد.

دوم: خودش را خوشبو و معطر کند.

سوم: به مسجد یا مکان مقدسی برود.

چهارم: قبل از دعا صدقه بدهد.

پنجم: رو به قبله قرار گیرد.

ششم: با قلبش متوجه خدا شود.

هفتم: به خدا حسن ظن داشته باشد.

هشتم: از گناهانش توبه کند.

نهم: شکمش را از حرام پاک کند.

دهم: حاجت مشروع از خدا بخواهد.

یازدهم: در حاجت عجله نکند.

دوازدهم: در حاجت اصرار و الحاح کند.

۱- بحارالانوار، ج ۹۳، ص ۳۰۶.

سیزدهم: حاجت را به زبان آورد.

چهاردهم: برای همه مؤمنین دعا کند.

پانزدهم: با خشوع و خضوع و گریه دعا کند.

شانزدهم: دست ها را به طرف آسمان بلند کند.

هفدهم: خدا را به اسم اعظمش صدا کند.

هجدهم: خدا را تمجید و تحمید کند و خدا را به

«یا اَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ» صدا بزنند.

نوزدهم: دعا را همراه با صلوات بر

محمّد و آل محمّد قرار دهد.

بیستم: دعا را تکرار کند، چه اجابت بشود یا نشود.

فهرست مطالب

موضوع	صفحه
مقدمه	۳
کلید اول: آیات اسم اعظم	۷
کلید دوم: دعای قرآنی پنج رَبَّنَا	۱۳
کلید سوم: دعای «مختومه شدن پرونده گناهان»	۱۵
در قیامت بدون رسیدگی	
کلید چهارم: نماز جعفر طیار به زبان ساده	۱۷
کلید پنجم: زیارت عاشورا	۳۳
کلید ششم: «غدير» قلب تپنده قرآن	۴۴
کلید هفتم: «آیة الکرسی»	۵۲
کلید هشتم: «سورة کافرون»	۵۶
کلید نهم: «سورة اخلاص»	۵۸
کلید دهم و یازدهم: «سورة فلق و ناس»	۶۰
کلید دوازدهم: «زیارت امین الله»	۶۳
کلید سیزدهم: «صلوات خاصه امام رضا (علیه السلام)»	۷۰
کلید چهاردهم: «سلام و ارتباط روزانه با	
چهارده معصوم (علیهم السلام)	۷۱
شرایط استجابت دعا	۷۴